

እግዚአብሔርን አመስግኑ

በመምህር ሸታ ብዙዬ (ተሰሰ)

ጥቅምት 2003 ዓ/ም

OCTOBER 2010

ስለ መጽሐፉ አስተያየት ወይም
ስግሰራጪት ጥያቄ ቢኖርዎ
በሚከተለው አድራሻ ይጠቀሙ፡

2006 OAKGLEN DR
GARLAND, TX 75040
ስልክ: 469-867-4038
Email: S_Zeleke@att.net

መታሰቢያነቱ

በእግዚአብሔር ፍቃድ እና ሰጦታ
የሕይወቴና የኑሮዬ ፍሬ እና በረከት
ለሆነችው ለባለቤቴ ለወ/ሮ ዛብሽ ቸኮል
እና ለልጄ ለሩት ሽታ ትሁንልኝ።

ምስጋና

ይህችን “እግዚአብሔርን አመስግኑ”
የተባለች አነሰተኛ መጽሐፍ ጊዜውን
ገንዘቡን ሁሉ በመስዋት ለረዳን
በክርስቶስ በኩል የፍቅር ዕዳ ለሆነብኝ
ለገብረ ክርስቶስ እና ቤተሰቦቼ
ይሁንልኝ። እግዚአብሔር ይባርካችሁ
በማለት በእግዚአብሔር ስም
እመርቃቸዋለሁ።

የአርዕስት ማውጫ

❖ መግቢያ	1
❖ እግዚአብሔርን አመስግኑ	3
❖ እግዚአብሔር የምናመስግንበት ምክንያቶች	6
❖ እንዳናመስግን የሚያደርጉን ነገሮች	18

መግቢያ

የሕይወት ትግል እንደተከፈተ መጽሐፍ ነው።

በዚህ የሕይወት ትግል ውስጥ ብዙ ውጣውረዶች አሉ። ይህም ሕይወት ብርቱ ሰልፍና የከፍታና የዝቅታ የሸለቆ እና የሰርጓጓጓጥ መንገድ ነው።

በዚህ የውጣውረድ ሕይወት ውስጥ የእግዚአብሔር ጣልቃ ገብነትባይኖር ኖሮ የሰው ልጅ ዕጣ ፈንታ እንደ ምናምንቴ በሆነ ነበር።

እግዚአብሔር ትላንት ትላን አሻግሮን ዛሬን ሰጠን ነገን በተስፋ የሚያሳይ ነው።

ሰለሚያደርግልን ነገር ሁሉ እግዚአብሔር ወደር የለውም፤ ስጦታው ታላት ሊገልጡት እንደበት ሊያወራው አይችልም።

እያንዳንዱ ነገር ከፀጋው የተነሳ ሆኗል። በዚህም ነገር በጣም ደስተኞች ነን። መጽሐፍ “ሁልጊዜ ደስ ይበላችሁ ሳታቋርጡ ፀልዩ በሁሉ አመስግኑ” ይላል 1ተሰ 5:1-16። እግዚአብሔር ስለ ግሩም ስጦታ ምስጉን አምላክ ነው።

ከእርሱ የሆነ ሁሉ መልካም ነው። መሸቶ የነጋው ነግተም የሚመሸው ሰኞ --- ማክሰኞ --- ዘመንን በዘመን የሚተካ ከሰማይ ጠል ከምድር ፍሬ

የሚሰጠን እግዚአብሔር ውለታ ልዩ ነው።

በሕይወታችን ውስጥ በተከፈተብን ጦርነት ውጊያውን በድል እያጠናቀቅልን ለዚህ ደርሰናል።

ይህችን አነሰተኛ መጽሐፍ ነገርን ሁሉ ላደረገው ሰእግዚአብሔር ምስጋና እንዳቀርብ “እግዚአብሔርን አመስግኑ” ተብላለች።

መምህር ሸታ ብዙዬ (ቀሲስ)

እግዚአብሔርን አመስግኑ

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከነፁት አስር ለምጻሞች ውስጥ እግዚአብሔርን እያመሰገነ የተመለሰውን ሳምራዊ ባርኮታል። (ሉቃ 17: 15-18)

እግዚአብሔርን አንድ መልካም ነገር ሲያደርግልን እናመሰግናለን።

ብዙ ሰዎችም እግዚአብሔርን የሚያመሰግኑት በጉዳያቸው መጀመሪያና መጨረሻ ላይ ነው።

እኛ ክርስቲያኖች ግን ስለ ሁሉ አመስግኑ (ኤፌ 5:20)፤ በሁሉ አመስግኑ (ተሰ 5:16) ተብለናልና። ከእግዚአብሔር የሚመጣው ሁሉ ነገር መልካም ስለሆነና ነገር ሁሉ ለበጎ መሆኑ ስለተነገረን (ሮሜ 8:28) በሁሉ እግዚአብሔርን እናመሰግናለን።

አንዳንድ ሰዎች ከሰው ወገን ስለሚመጣ ጥሩ ስለሆነ ነገር ምን ታደርጋላችሁ? ቢሉን ከሰዎች የሚመጣው ጥሩ ባይሆንም እግዚአብሔር ነገሮችን ስለሚቀይር መጨረሻ ላይ መልካም ሆኖ ይደርስናል እንላለን።

ከሚታየውና ግልፅ ከሆነው ነገር ሌላ ስለማናውቀውና ስለማናየው ነገር እግዚአብሔርን እናመሰግናለን።

ያለምንም ጥርጥር ሰይጣን እኛን ለመጉዳት ሌት ከቀን ይጥራል። ነገር ግን የማናውቀውን ጥቃት እግዚአብሔር ያርቃልና ስለዚህ እናመሰግናለን።

እኛ ጋር ከመድረሳቸው በፊት የምያርቃቸው ፈተናዎች አሉና ስለነዚህ ሁሉ አምላካችንን ከፍ ከፍ እናደርግዋለን።

እኛን ስላዳናነን የምናመሰግነው ምስጋና ስለምናየው የምናቀርበው ሲሆን፤ ስለጥባቆቱ የምናመሰግነው ግን ልናየው ከማንችለው ነገር ስለሚሰውረን ነው። እርሱ ፈተናዎችን ሁሉ ባያርቅ ኖሮ ሕይወታችን እርሱን ለማመስገን አይቻለውም ነበር።

ከዚህ በተለየ መልኩ በፈተናም ጊዜ እግዚአብሔርን እናመሰግናለን። ይህ ከሁሉ የበለጠና ከብርቱ ክርስቲያኖች የሚጠበቅ ነው።

ፈተናን መታገስ መልካም ሲሆን በጸጋ መቀበል ደግሞ ታላቅ ነገር ነው።

እግዚአብሔርን ስለ ሥጦታዎቹ ብቻ የምናመሰግነው ከሆነ ያመስገንነው፤ ያፈቀርነው ሥጦታዎቹን እንጂ ሰዊውን አይደለም። ስለዚህ በመከራም ጊዜ ስናጉረመርም መልካም ነገር እየጠበቅን በምስጋና ልንኖር ይገባናል።

ፈተና በራሱ ሥጦታ ከሆነ እኛ ለምን በደስታ አንቀበለውም?

መጽሐፍ ቅዱስ “ሰለእርሱ መከራ ደግሞ ልተቀበሉ እንጂ ልታምኑ ብቻ አይደለም” (ፊልጵ 1:29) ካለን መከራውና ፈተናው የክርስቶስ መከራ ተካፋዮች የሚያደርገን ነው።

ሰለዚህ ነው ሐዋርያው “ እርሱንና የትንሣኤውን ኃይል እንዳውቅ በመከራውም እንድካፈል ወደ መታንም ትንሣኤ ልደርስ ቢሆንልኝ በሞቱ እንድመስለው እመኛለሁ” ያለው (ፊልጵ 3:10) ብዙ ሰዎች መከራውና ፈተናው በዛ እያሉ ይላቀቃሉ መንፈሳውያን ግን ጌታ ፈተናውን ያመጣው የሚሰጠን መልካም ነገር ቢኖር ነው ይላሉ።

የዮናስ ቅል ካለመለመድ በኋላ መደረቁ ከአምላኩ ጋር ለመታረቁ መግቢያ እንደነበረች ሁሉም በጸጋ ይቀበላሉ።

እግዚአብሔርን የምናመስግንባቸው

ምክንያቶች

እግዚአብሔርን የምናመስግንባቸው ብዙ ምክንያቶች አሉ። እንዳንዶቹ የልምድ ነገሮች ይመስላሉ፤ ሌሎቹ ሲያስደስቱን እንረከባቸውና ምስጋና የማንለጥባቸው ናቸው። የተቀሩት ግን የእግዚአብሔር ርሕራሄ ጎልቶ የሚታይባቸው ሲሆኑ ሰለእነዚህ እንኳ ምሥጋና የምናቀርበው በጣም ዘግይተን ነው።

ከምክንያቶቹ ጥቂቶቹን ቀጥለን እንመለከታለን፡

1) ሕያው አድርጎ ሰለፈጠረን እግዚአብሔርን አናመስግን፡-

በውኑ ሰለፈጠረውና ሕይወትን ሰለሰጠው እግዚአብሔርን የሚያመስግን አለን?

አንተ በሕልውና እንዳትኖር ማድረግ ይቻል ነበር፤ አንተን ይፈጥር ዘንድ እግዚአብሔርን ያስገደደው ግንም የለም። እናትህ መኻን (መካን) ሰላላሆነች እግዚአብሔርን አመስግን ፡ ግን ይህ የመውለድ በረከት ተሰጥቷታል።

“ እነሆ ልጆች የእግዚአብሔር ስጦታዎች ናቸው” እንደተባለም (መዝ 126:3) አንተ በረከት ሆኑ

ለወላጆችህ ተሰጥተሃል። አባትህ አንተን ሳይወልድ ሌሎች እህቶችህንና ብቻ እንዲወልድ ይሆን ነበር።

ቅ/ ኀርጎርዮስ በቅዳሴው “ሰውን ወዳጅ ሆኑ እኔን ሰው አድርገህ ፈጥረኸኛል አንተ የእኔን ግልጋሎት አትሻም እኔ የአንተን ጌትነት እንጂ” ያለው ቃል ምን ያምር?

2) በአካባቢያችን ሰላላው ተፈጥሮ እግዚአብሔርን እናመስግን፡-

የሰው ልጅ ከመፈጠሩ በፊት ስለተዘጋጀለት ነገር እግዚአብሔርን ሊያመስግን ይገባል። ሰማዩን ፈጥሮ በፀሐይ፣ በዉረቃና በከዋክብት አሰራጠው ብርሃንንም ፈጠረ፣ አየርን ዝናብንም አዘጋጀ። እንሰጥንና ዕፅዋትንም ፈጠረ ሰውን ከመፍጠሩ በፊት ምግብን አዘጋጀለት። የተፈጥሮ ውበት፣ የጉትና የአትክልቶች ማግር የወፎች ያማረ ዝማሬ፣ ለሰው ደስታ ተፈጠሩ። ሁሉንም ካዘጋጀ በኋላ ሰውን ፈጠረ።

ስለዚህ ያማረ ተፈጥሮ እግዚአብሔርን ያመስግን ማንው?

3) እግዚአብሔርን በተፈጥሮ ስለሰጠን ሥጦታ እናመስግን፡-

ብዙዎች የበለጡ የጸጋ ሥጦታዎች ድውዩን መፈወስ፣ መትን ማስነሣት፣ ሕልምን ማለም፣ ራዕይ ማየት፣ ካልተሰጣቸው አያመስግኑም።

ነገር ግን ከነዚህ ሥጦታዎች በፊት ስለተሰጠው እውቀትና ጥበብ እግዚአብሔርን ያመስግን ማንው?

ለምሳሌ ስለሰጠን ንቃተ ኀሊና፣ የመግጠምና የመዘመር ችሎታ፣ ያማረ ድምፅ፣ መልካም ደምግባት፣ የማሳመን ችሎታ፣ የመታገስ

ብቃት፣ እግዚአብሔርን አመስግንን እናውቃለን?

እነዚህ ሁሉ በተፈጥሮ ከእግዚአብሔር የተሰጡን ልናመስግንባቸው የሚገቡ ሥጦታዎች ናቸው።

4) አሁን ሰላላንበት እምነት እግዚአብሔርን እናመስግናለን፡-

እኛ ወደዚህ እምነት የደረስነው ያለምንም ጥረት ነው። ብዙዎች ይህን እምነት ለማግኘት ተመኝተው በነገረ ሃይማኖት ልዩነት፣ በቤተሰባዊ፣ በማኅበራዊና ሌሎች ችግሮች ምክንያት አልተቻላቸውም።

የአንተ / የአንቺ እምነት ኑፋቄና ከሀደት በበዛበት አገር የሚኖሩ ሰዎች፣ በውስጣቸው ያሉ ከሃዲዎች፣ በአማኞችም አገሮች ያሉ ከሃዲዎች ያላገኙት ጸጋ ነው።

የምታመሰግኘው ስለ እምነትህ ብቻ ሳይሆን ትክክለኛም ስለሆነ ጭምር ነው። ብዙዎች እምነት አለን ይላሉ ግን ፣ በየጊዜው ሲለዋውጡት እምነታቸው በፊት እንደነበረው አይደለም።

አንተ ግን ከዚህ ሁሉ ጥርጣሬ በነፃ ትክክለኛ እምነት አለህና እግዚአብሔርን አመስግን።

5) እስከ አሁን ድረስ በሕይወት ስላለህ እግዚአብሔርን አመስግኘው፡-

ወንድሜ ሆይ! ሕይወትህ የእግዚአብሔር ሥጦታ ነው። ሊጠብቀውም ሊያቆመውም ይቻለዋል። በየዕለቱና በየሰዓቱ ለአንተ እያደሰልህ ነው። ስለዚህ ንፍቅ የምትገባበት አጋጣሚ ስለተሰጠህ በዚህ አመስግን። በሲኦል ያሉት “ ጌታ ሆይ እኔን ኃጢአተኛውን ማረኝ” (ሉቃ 18+13)፣ በመንግሥትህ አስበኝ (ሉቃ 23 +42) ሊሉ አንድ ደቂቃ ይሻሉ።

እግዚአብሔርን አሁን ነፍስህን የሚወስዳት ቢሆን ከሕይወትህ ጥቂት ደቂቃዎችን አትመኝም ክብርን? አሁን ጌታ ሆይ ያለኝን ገንዘብ በሰማይ መዝገብ እንዳስቀምጥ ጥቂት ደቂቃዎችን ሲጠኝ (ማቴ 6+20) ከተጣላሁት ጋር ለመታረቅ ጥቂት ደቂቃዎች ፣ ኃጢአቴን ለመናዘዝ ደቂቃዎች፣ በሩ ሳይዘጋብኝ ቀድሜ

እገኝ ዘንድ ጥቂት ደቂቃዎችን ሲጠኝ በለው። ስለዚህ ነገር ሁሉ ለምን አታመስግኘውም። በፊትህ ቀናት ስለተቀመጡት ብዙ ነገሮችን ልትሰራባቸው ስለምትችል አመስግኘው፤ ነው ወይስ ብር ካላገኘህና ምድራዊ ሥልጣን ከሌለህ አታመስግንም?

6) ባደግህበት አካባቢ ስላለው ሃይማኖታዊ ገጽታ እግዚአብሔርን አመስግን፡-

ወላጆችህ ስለ አንተ አስበው ስላሰጡላቸው መንገዱን ትከተል ዘንድ ስላልከለከሉህ አመስግኘው። ስለድህነትህ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ካህናት ስላደረጉልህ ነገር ሁሉ አመስግኘው። ምሳሌ የሚሆኑህን መንፈሳውያን ወንድሞችና እህቶች ስለሰጠህ ሌሎች ድህነታቸውን ዘንግተው በዓለም ባሉበት ሰዓት አንተ ግን በቤቱ ስለተገኘህ አመስግኘው። የእርሱ ጸጋ ከአንተ ጋር ባይሆን ኖሮ በዓለም አንዳሉት አትሆንም ክብርን? ከልጆቹ ጋር እንዳትገናኝ፣ በቤቱ እንዳታመሰግን የሚያግድህ ነገር ስለሌለ አመስግኘው።

ብዙዎች በጤና ምክንያት፣ በሰደት ስላሉ፣ በተክርስቲያን ስላጡ ያንተን ዕድል አላገኙም፤ አንተ ግን ከእነዚህ በአንዱም ስለማትሰናከል፣ የምትማርባቸውን መንፈሳውያን ሰዎች እግዚአብሔር በፊትህ ስላስቀመጠ ስለዚህ ሁሉ አመስግኘው።

7) እንደ ሀጢአታችን ሰላደረገብን እግዚአብሔርን እናመሰግናለን፡-

ዳዊት በመዝ 102፣ 8-14 እንደተናገረው እግዚአብሔር ምሕረቱ የበዛ አምላክ ነው።

ሰላዊህ ነው “በከመ ምሕረትክ አምላክነ ወእኮ በከም አበሳነ - አምላክ ሆይ እንደቸርነትህ ነው እንጂ እንደበደላችን አይሁን” የምንለው። ሰላደረገብን ምሕረቱን ሰላዊን ሥራው ምን ይደንቅ? በኃጢአት ጥልቀት ውስጥ ሆነን ስንለምነው ስንት ጊዜ በፍቅር መለሰልን? እነሐናንያና ሰጲራ ወዲያው እንደዋሹ ሞቱ። እኛ ስንት ጊዜ ዋሸተናል? ሄሮድስ ለእግዚአብሔር ክብርን ሰጠ፤ የእግዚአብሔር የሆነውን ክብር ሲያቀርቡለት ስለተቀበለ ወዲያው ተቀሠፈ።

ስንት ጊዜ ሰዎች ሲያከብሩን ከፍ ከፍ ሲያደርጉን ዝም ብለናል። ዘካርያስ የመልዓኩን ብሥራት ስለተጠራጠረ ተቀጣ። እኛ ከእርሱ የበለጠ ኃጢአት አልበራንምን? ግን ቅጣት የለም። ሰላዊህ ስለኃጢአታችን ሰላጠፋን፤ እንደበደላችን ሰላከፈልን እግዚአብሔርን ለናመሰግን አይገባምን? በትግዕስቱ ተጠብቀናልና ይህ ወደ ንሴክ ሊመራን ይገባል። ሮሜ 2፣ 4, 2ጴጥ 3፣ 9 ትቢያ መሆናችንን

አውቆ ይታገሰናል፤ ሰላዊህ እንደነቢዩ እናመሰግን መዝ 70።

8) እግዚአብሔርን ስለቸርነቱና ስለጥባቆቱ እናመሰግንው፡-

በፍቅሩ ለእንተ፤ ለወዳጆችህና ለዘመዶችህ ብሎም ስለዓለሙ ሁሉ ስለሚያደርገው ጥባቆትና ቸርነት እመሰግንው። ስንት ጊዜ ለምኑ መልስ ሰጠህ? ስንት ጊዜ ከመከራህ አጥነህ? ስንት ፈተና አሳለፈህ? ስንት ጊዜ ፈወሰህ? ስንት ቸግሮች ፈታልህ? ምን ያህል ኃጢአት ሰርተህ ሳይገለጽብህ ቀርቷል? ምን ያህል ጊዜ በሥራህ ጌታ ከእንተ ጋር ነበር?

በሌሎች ፊትስ ምን ያህል በጸጋ ታይተሃል? ከስንት መሰናከሎችስ ጠብቆሃል? የደግነቱን ፍቅር፤ የቸርነቱን ብዛት መቁጠር ይቻላልን? ከእርሱ በስተቀር ሌላ ሊፈታቸው የማይቻሉ ፈትናዎች ገጥመውህ ያለ ጥያቄና ልመና እግዚአብሔር ስንት ጊዜ መልስ ሰጥተሃል? እንዳትረሳ ይህን ሁሉ መዝግብና በምሥጋና ኑር።

9) ስለጤናሕ እመሰግንው፡-

ማየት ስለሚችል እግዚአብሔርን ያመሰግን ማንው? ነገር ግን ዓይኑ ቢታመምና ከህክምና በኋላ እንደቀድሞው ሲሆንለት ያመሰግን ይሆናል።

በመልካም ሁኔታ መራመድ ስለሚችል የሚያመለክት ግንዛቤ? ወለም ብሎት ታሸቶ እንደቀድሞው ሲራመድ ምሥጋናን ያውቃል።

እንደሚታወቀው የነገሮችን ጠቀሚታ የምንረዳው ባገኘናቸው ጊዜ ሳይሆን ስናጥቸው ነው።

በጨጓራ በሽታ ያልታመመ ምስጋናን ሳያውቅ፣ ተሰቃይቶ ሲፈወስ ግን ያመለክታል። ብዙዎች አንተ ባለሀብት የጤንነት ኑሮ ሰመናር ሲመኙ አልተቻላቸውምና ስለጤንነትህ አመለካከት።

10) ስለ መልካም ጤንነት እንዳመለከትክው ስለ ሕመም እንዲሁ አምለክው፡-

ሕመም በራሱ መጥር አይደለም። ድሃው አልዓዛር በቁስል ተመትቶ ውሾች ይልሱት ነበር። ይህ ግን ከእግዚአብሔር አልለየውም። በተቃራኒው ለመልካም ነገር ሆኖለታል። በኑሮው ከፉን እንደተቀበለ አሁን ይጽናናል ተብሎለታል፤ ሉቃ 16:25።

ቅ/ጳውሎስ የሚወጋ ነገር ነበረበት፤ ስለዚህ ቢያመለክትም “እጋዩ ይበቃሃል” ነው የተባለው፤ 2 ቆሮ 12:8።

እኛ በተፈጥሮ መልካም ጤንነትን እንመኛለን፤ ግን የቱ እንደሚጠቅመን አናውቅም።

ሕመሜ ያዳክመኝ ይሆናል ግን፤ ወደ መንግሥተ ሰማያት ለመግባትም ይጠቅመኝ ይሆናል።

ብዙዎች የሕመምን አስከፊነት እንጂ ከእርሱ የሚገኘውን መንፈሳዊ ጥቅም አይናገሩም።

ብዙዎችም በሕመማቸው ጊዜ ያገረመርማሉ። አንተ ግን በረከቱንና ጠቀሚታውን ተረድተህ አመለክት። ለጸሎት ሰፊ ጊዜ ሰጥቶኛልና በዚህ ሕመም ምክንያት አመለካከትህ ለሆነ።

ሕመምህ ንሰሃን፤ ትህትናን ለሌሎች ማሰብን ሰጥቶሃልና አምላክህን አመለክት። ከአንተ ጋር ላሳልፍ የሚገባኝን ጊዜ ሕመሙ አልጋ ላይ ባሰተኛኝ ሰዓት ከአንተ ጋር ላሳልፍ ችያለሁና አመለካከትህ ሆነ።

11) ስለጠበቀን፤ ስለረዳን፤ ስለተቀበለን፤ ይቅር ስላለን እግዚአብሔርን እናመለክታለን፡-

ይህ ቤተክርስቲያን በቅዳሴ ሰዓት የምትለው፤ እኛንም በዚህ መልኩ እንድናመለክት ያስተማረችን ነው። ስለረዳን፤ ስለጠበቀን ወደ እርሱ በቸርነቱ ስለቀረበን አምላካችንን እናመለክታለን። ለእኛ በጎ ያደረገልንን ጌታ ልናመለክት ይገባል።

12) ስለምታየውና ስለማታየው መልካም ነገር እግዚአብሔርን አመለክት፡-

ሰለምታየው መልካም ሃገር እግዚአብሔርን ታመሰግናለህ ግን በምሥጢር ብዙ መልካም ነገሮችን ስለሚያደርግ በግልጽ ልናመሰግኑው ይገባል።

አሁንም ዘወትርም ለእኛ መልካም ሃገር ያደርጋል፤ እኛ ግን ግዩት አይቻለንም። በምንሠራው መልካም ሃገር ሁሉ የእግዚአብሔር እጅ አለበት፤ ይህ ባይሆን ግድረግ አይቻለንም ነበርና ዮሐ 15+5።

13) ከእኛ ጋር እየሠራ ሰላው ጸጋ ልናመሰግን ይገባል፡-

ጸጋ በምስጋናችን የመጀመሪያ ልናደርገው የሚገባ ነገር ነው።

ሐዋርያው በጸጋው እንደሠራ ተናግሯል (1ቆሮ 15+10) በእኛ ሰላው የመንፈስ ቅዱስ ንብረት ልናመሰግን ይገባል። የእርሱ መቅደሶች ሰላደረጉንም እናመሰግኑ (1 ቆሮ 3+16)።

ይህ መንፈስ ዓለምን ስለኃጢአት ይወቅሃል (ዮሐ 16+8)። ሁሉንም ሃገር ያስተምረናል። (ዮሐ 14+26). ወደ እውነትም ይመራናል (ዮሐ 16+13) የምናገለግልበትን ኃይል ይሰጠናል፤ በሁሉም ቦታ የእግዚአብሔር ምስክሮች እንሆናለን። (ዮሐ 1+8).

ሰላዚህ እግዚአብሔርን በማመስገን ፈንታ በሠራነው ሥራ መመካት ታላቅ ስህተት ነው። 2 ቆሮ 10+17, 1 ቆሮ 15+10.

14) ከሁሉ በላይ ለእኛ ሰላደረገው ታላቅ የቤዛነት ሥራ እግዚአብሔርን እናመሰግኑ -

እስከ አሁን ከጠቀስናቸው ሁሉ በበለጠ መልኩ እግዚአብሔርን ልናመሰግንበት የሚገባ ሃገር አለ። ይኸውም በመስቀሉ ለእኛ ያደረገው የቤዛነት ሥራ ነው።

ስለእኛ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለተሰቀለ ያመሰገኑት ማን?

ያለጌታችን ለው መሆን፤ ስቅለትና ሞት ማንም ከሞት ፍርድ ማምለጥ አይቻለውም ነበር።

ክርስቶስ ስለእኛ ሞቶ አጻገን። ሮሜ 3+24።

ከእኛ መካከል ይህን በማሰብ ዘወትር የሚያመሰግን ማን?

ይህ ሳይገባንና እኛ ሳንጠይቀው አምላካችን ለእኛ ያደረገልን የድኅነት ሥራ ነው።

ሁሉን ሰጥቶን ልጁንም ጨምሮ ልናል፤ እግዚአብሔር ይመስገን።

15) እርሱን እንድናውቅ ሰላደረገን እናመሰግናለን

በወንጌል ሰላላው መልካም ዜና (ብሥራት)፣ ስለእርሱ በመጽሐፍ ቅዱስ ስለተጻፈው ነገር እግዚአብሔርን አመስግነው እናውቃለን?

በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው ቅዱሳን አባቶች መጻሕፍትን ትተውልናል 2ኢጥ 1፥21።

በቅዱስ መጻሕፍት እግዚአብሔርን አወቅነው፣ በልጁም ተናገርን የሐ 1፣18። መንገዱን እንድናውቅ ያደረገን ጌታ የተመሰገነ ነው። የማይገባንን እንድናውቅ ሰላደረገን እናመሰግናለን?

16) ለእኛ ስለገባቸው ቃል ኪዳናች እናመሰግናለን፤

በሰማያዊት ኢየሩሳሌም እንጽናናባት ዘንድ ሰላዘጋጀልን ነገር እናመሰግናለን።

(ራዕይ 21፣3) “እኔ ባለሁበት ትናሩ ዘንድ ድጋሚ መጥቼ እወስዳችኋለሁ” አለን (የሐ 14፣3)። ላፈቀረን ለእኛ ዓይን ያላየውን፣ ጆሮ ያልሰማውን ነገር እዘጋጀልን 1ቆሮ 2፥9። በኩብሩ አስቀመጠን (ራዕይ 3፥21) ኩተሰወረው መና ከሕይወት ዛፍ እንበላ ዘንድ ፈቀደልን (ራዕይ 2, 7, 17) እስከ ዓለም ፍጻሜ ከእኛ ጋር እንደሚሆን ነገረን (ማቴ 28፥19) በመካከላችንም እንደሚገን ተናገረን (ማቴ 18፥20)

በእጄ መዳፍ ቀርጫችኋለሁ” አለን (ኢሳ 49፥16)። ስለዚህ ሁሉ እግዚአብሔርን እናመሰግናለን።

17) ልጆቼ (ወዳጆቼ) ብሎ ስለጠራን እናመሰግናለን፤

የሐንስ ይህን የልጅነት ጸጋ ያደንቃል 1የሐ 3፥1 አዎ! ጌታችን “አባታችን” ብለን እንድንጠራው ፈቀደልን ማቴ 6፥9፤ ወዳጆች እንጂ ባሮች አልላችሁም አለን የሐ 15፣5፤ እስከ መጨረሻ ድረስ ወደደን የሐ 13፥1፤ ከእርሱ ጋር ኅብረት እንዳለን ነገረን የሐ 15፥5, ኤፌ 1፥23, በግልጽ የሰውነቱ አካላት (አባላት) እንደሆንን ነገረን ኤፌ 5፥30።

ስለዚህ ከእኛ ጋር ያለውን ግንኙነትና ኅብረት የፍርሃት ሳይሆን የፍቅር ሰላደረገው እናመሰግናለን። እርሱ ራሱ ፍቅር ስለሆነና አስቀድሞ ስለውደደን እንወደዋለን 1የሐ 4፥10-18።

እንዳናመሰግን የሚያደርጉን ነገሮች

1) ለእኛ የሆነውን መልካም ነገር አለማወቅ፡-

የነገሮችን መልካም ውጤት ስለማንረዳ አናመሰግንም፤ ግን ለእኛ የትኛው መልካም እንደሆነ የሚያውቀው የጥበባት ባለቤት ልዑል እግዚአብሔር ነው።

ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆን የዮሴፍ መታሠር ነው። መታሠሩ ለመልካም እንደሚሆን ያወቀ ማን ነበር? መታሠሩ ወንድሞቹንና አባቱን መላ ግብጽንና ጎረቤቶቹን ይረዳ ዘንድ ለመልካም ሆነ። ወንድሞቹ ባይሸጡት ኖሮ እረኛ እንደሆነ ይቀር ነበር፤ የኢጥፋራ ሚስት ባትከሰው ኖሮ በኢጥፋራ ቤት ባሪያ ሆኖ ስለሚቀር በግብጽ ላይ ባልተሸመ፤ የፈርአንም አባት ባልሆነ ነበር። ይህን ክራሱ ንግግር ማረጋገጥ ይቻላል “ እናንተ ከፋ ነገርን አስገብታችኋል፤ እግዚአብሔር ግን ዛሬ እንደሆነው ብዙ ሕዝብ እንዲድን ለማድረግ ለመልካም አሰበው” ዘፍ 50+20። በእስጢፋኖስ ጊዜ አማንያን ቢባዙም በሄዱበት ቦታ ሁሉ ቃሉን ሰብከዋል (ዮሐ 8+4). እግዚአብሔር ስደቱን ወደ መልካም ነገር ቀየረው። ስለዚህ ስለሁሉም ነገር እናመሰግናለን። ግን ለእኛ የሆነ መልካም የማይመስል መልካም ጅምርን አለማወቅ ከምስጋና ያርቃል።

2) ወደፊት አለመመልከት፡-

ብዙውን ጊዜ ከእግራችን ሥር ያለውን እንጂ ወደፊት የሚጠበቀንን የእግዚአብሔርን ሥራ ስለማንመለከት አናመሰግንም። ለዚህ ምሳሌ የሚሆን እውር ሆኖ የተወለደው ልጅ ታሪክ ነው።

ሐዋርያትም እንኳ ሳይቀሩ በማን ኃጢአት እውር ሆኖ እንደተወለደ በጠየቁ ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መለኮታዊውን ዕቅድ አስገነዝባቸው። “ በእርሱ ወይም በወላጆቹ ኃጢአት አይደለም፤ በእርሱ የእግዚአብሔር ሥራ ይገለጥ ዘንድ እንጂ”

(ዮሐ 9+3) እውር ሆኖ ባይወለድ ኖሮ ተፃምራቱ አይደረግለትም ነበር።

በዚህም በጌታ አምኗል፤ መንፈሳዊ ዓይንም ተሰጥቶታል። ሌሎች እርሱ ዓይተው ያምኑም ዘንድ ምክንያት ሆኗል። የአልዓዛር ሞት ሊያመሰግኑበት የሚገባ ነበር? እህቶቹ አንዳለቀሱ ግልጽ ነው። ይህ ሁሉ ግን ለእግዚአብሔር ክብር ሆኗል። ዮሐ 11+4. ከአልዓዛር ሞት በኋላ ጌታ የሚሰራውን ቢያውቁ ኖሮ ሁሉም ያመሰግኑ ነበር። አልዓዛር አንደታሠረ ከመቃብር ከአራት ቀን በኋላ ሲወጣ ሊያየው የሚችል ነገር “ እምነት” ነው።

በግብጽ የነበረው ርሃብ የዮሴፍን ጽድቅና ጥበብ ገልጿል። በዚህም ምክንያት ከወንድሞቹና ከአባቱ ጋር ተገናኝቷል። ጻዊት ያመረ መዝሙርን እንዲጽፍ ያደረገው ፤ ወደዚህ የመራው ከላኦልና ከልጁ ከአቤሌሎም ዘንድ የነበረው መከራ ነው።

ሰለዚህ ሁሉ እግዚአብሔርን ለናመስግነው አይገባምን?

እኛ ግን እግዚአብሔር ያመጣውን መልካም ነገር ብዙ ጊዜ በትዕግሥት ስለማንጠብቅ አናመስግንም።

የሙሴ ወደ ወንዝ መጣል የሕዝብ መሪ ይሆን ዘንድ ምክንያት እንደሚሆን ግን ያምን ነበር? (ዘፃ 2፥3).

ሰለዚህ አስቸጋሪ ጅግሬዎች ሊረብሹን አይገባም።

መጨርሻ ላይ ያግሩ ሆነው እናገናኙዋለንና። የአነ መርዶክዮስ ጉዳይ ጅግሬው ባያምርም መጨርሻው አምሮ እነርሱ ሲድኑ ፣ ከቱ ያለበባቸው ሐማ ግን ባዘጋጀው እንጨት ተሠቅሏል። አብርሃም ልጁን ለመስዋዕት ማቅረብ እምነቱን ገልጿል፤ ያዕ 2፥21 ሰለዚህ ፈተናው ለአብርሃም በረከት ነበር።

የቅ/ጳውሎስ በፊልጵስዩስ መታሠር ደብዳቤ ይጽፍ ዘንድ ሠፊ ጊዜ እንዲኖረው ምክንያት ሆኖለታል፤ ለዘበኛው ማመንም መሠረት ነበር። (የሐዋ 16፥33-34) ሰለዚህ እግዚአብሔር የሚያመጣውን ዝም ብለን እንመልከት።

3) እግዚአብሔር ያደረገልንን ነገር አለማስታወስ፡-

ችግራችን የእግዚአብሔርን ውለታና ጥባቆት መዘንጋት ስለሆነ አናመስግንም።

ጥቂት ግን ነፍሱን የእግዚአብሔር ሥራ አስባ እንድታመስግነው ያዛታል መዝ 102፥1-3. ብዙዎች የአምላካቸውን ወርታ በመዘንጋት ስለታቸውን እንኳ ይረሳሉ። እግዚአብሔር ለእኛ፣ ለቤተሰቦቻችን፣ ለጓደኞቻችንና ለወዳጆቻችን ያደረገልንን አስታውሰን እናውቃለን? እግዚአብሔር ሥራውን እንዲያስታውሱ እሥራኤላውያንን አንድ ጎሞር መና እንዲያስቀምጡ (ዘፃ 16፥32-34) በዮርዳኖስ መሀልም የምሥክርነት ድንጋይ እንዲተክሉ አዟቸው ነበር። (ኢያሱ 4፥4-8) አምላካችን ያደረገልንን ስንዘንጋ ፍቅራችንና ምሥጋናችን ይቀንሳል።

ስንት ቅጥረኞች ሥራ ካገኙ በኋላ እግዚአብሔር እንደረዳቸው ዘንጉ? ስንት ባለትዳሮች እግዚአብሔር የትዳር ጓደኛቸውን ለማግኘት እንደረዳቸው ረሱ? ስንት ሰዎች እግዚአብሔር ችግራቸውን እንደፈታ መፍትሄም እንደሰጣቸው ዘንጉ? ያደረገልንን መዘንጋት ምስጋና ቢስ ያድረጋል።

4) መልካሙን ነገር በራሣችን እንዳገኘን መቁጠር፡-

አንዳንድ ጊዜ የሆነልንን መልካም ነገር ሁሉ በራሳችን ችሎታ እንጅ በእግዚአብሔር እንዳልሆኑ ስለምናስብ አናመስግንም።

በዚህ ሁሉ ችሎታችን ከእግዚአብሔር የተሰጠ እንደሆነ እንዘነጋለን።

የረዱን ሰዎች ቢኖሩም በእነርሱ ልብ እግዚአብሔር እንደተናገረ እንረሳለን።

ስለዚህ ሁሉንም መልካም ነገር ከመለኮታዊው ዕቅድ ነጥለን ማየት አንችልም (1ቆሮ 15+10) (1ኤጥ 4+11)።

5) ከመልካም ሥራዎች ይልቅ መከራን ማሰብ፡-

ራሳችንን በመረመርን ጊዜ ልናመስግንባቸው የሚገቡ ጉዳዮች ጠፍተው መከራዎችና ረብሻዎች ከፈታችን ይደቀናሉ። በተፈጥሯቸው በሕይወታቸው ካለው ጥቁር ነጥብ በስተቀር ምንም የማያስታውሱ ሰዎች አሉ።

ስለዚህ እነዚህ ሰዎች ካለማመስገናቸው ሌላ ሕይወታቸው በደስታ ከሚኖሩት በተለየ መልኩ በሐዘን፣ በንዴትና በትካሄ ይኖራሉ። ከምሥጋና ላለመራቅ ግን እንደቅዱስ ጳውሎስ በዓለም ያለውን መከራና ሁሉንም ነገር እንደ ጉድፍ ልንቆጥር (ፊልጵ 3+9) በልጅነታችን የሚደርሰብንን ተግሣጽ ልንቀበል ያስፈልጋል። (ዕብ 12+8)

6) በቃኝ አለማለት (አልጠግብ ባይነት)፡-

በቃኝ የሚል ሰው ባለው ጥቂት በጥቂቱ ያመስግናል፤ በቃኝ የማይለው ግን ጌታ ምንም ቢሰጠው አይረከም፤ አያመስግንም ምኞቱ ወደስስት ይመራውና እንዳያመስግን ያደርገዋል። በጥሩ ውጤት ያለፈ ተማሪ ውጤታማ በመሆኑ በደስታ ማመስገን ሲገባው የመጀመሪያ ደረጃ ካገኘው ጋር ሰላሳተካክለ ያገረመርማል። ስለዚህ በቃኝ አለማለትና ባለን በጥቂቱ አለማመስገን ሌላው የምሥጋና ሕይወት እንቅፋት ነው። (2ኤጥ 2+13-15) (1ጢሞ 6+6-8)

7) ማጉረምረም፡-

ለአንዳንዶች ማጉረምረም እንደበሽታ ሊሆንባቸው ይችላል። እንደዚህ ባለ ባሕርይ የሚኖሩ ሰዎች ዘወትር ይነጫነጫሉ፤ ያገረመርማሉ ይከላሉ (ዘጸ 14+11) (ዮሐ 6+52) የሚያስደስታቸው ምንም ነገር ስለሌለ አያመስግኑም።

ይህ መንፈሳዊ፣ ሥነልቦናዊና ማኅበራዊ በሽታ ነውና ሕክምና ያስፈልገዋል።

በአንጻሩ ዘወትር የሚያመስግነው ደግሞ እግዚአብሔርን ሰውንም ስለሁሉ ነገር ያመስግናል።

8) የተለያዩ ችግሮች (ረብሻ፣ ተስፋ መቁረጥ፣ ብስጭት፣ እረፍት ግጥት፣ ፍርሃት ...)፡-

ከማጉረምረምጥ ከሰባትና ከአልጠግብ ባይነት ሌላ የተለያዩ ረብሻጥ ተስፋ መቁረጥጥብሰጭት፤ እረፍት ማጣትና ፍርሃትን የመሳሰሉ መንፈሳዊና ሥነልቦናዊ በሽታዎች እንድን ሰው እንዳያመስግን ሊደርጉት ይችላሉ።

በነዚህ በሽታዎች የሚሰቃይ ሰው ግራ ስለሚጋባ ማመስገን ይሳነዋል። ስምሥጋና እንኳን ብትጠራው “ለምንድን ነው የማመስግኘው? የምስቃየው ይነሰኝ” ይልሃል።

ይህ ሰው ሊታከም ይገባዋል።

ምሥጋና አልባ መሆን ነፍስን ያሰቃያል፤ የነፍስም መታወክ ከምስጋና ፈጽሞ ያርቃል። የማያመስግኘው ሰው ዘወትር የተረበሸ ሲሆን አመስጋኙ ግን ዝም የሚያሰኝ መድኃኒት አይሻም፤ በልቡ ሰላምን ይሞላል እንጂ። (ዮሐ 14+27)

9) የመልካሙን ነገር ምንጭ አለማወቅ :-

አንዳንድ ሰዎች የሚያረካቸውን መልካም ነገር ሲያገኙ ማን እንደሰጣቸው ስለማያውቁ እያመስግኑም።

እነዚህ ሰዎች የሚያስቡት ስለራሳቸውና ስለፍላጎታቸው ብቻ ነው።

ማን ፍላጎታቸውን እንዳሰገኘ ፈጽመው አያስቡም። በውኑ ይህ ራስ ወዳድነት አይደለምን? አንተ ግን ለራስህ ብቻ አታስብ። መልካም ነገር በገጠመህ ጊዜ ወደምንጩ ተመልከትና አመስግን።

ከተፈወሱ በኋላ ለማመስገን አንዳልተመለሱት እንደዘጠኙ ለምጽዋች አትሁን። (ሉቃ 17+12-18) ሰጭውን ሳትመለከት ስጦታውን ብቻ አትይ (ዮሐ 5+13)።

10) ዓላማን አለማወቅ :-

ት/ዮሐንስ አፈወርቅ “አንድ ሰው በራሱ ላይ ጉዳት ካለመጣ በስተቀር ግንም ሊጎዳው አይችልም” እንዳለ የሰው ልጅ አምላኩን እንደሚገባው ካፈቀረገ በፍትሄ ከኖረገገግም አያሰናክለውም (ሮሜ 8+35-39)

ስለዚህ በሕይወትህ እግዚአብሔርን ማፍቀር ዓላማህ ካደረግህ ከዓላማህ ምንም ነገር ሊለይህ አይችልም። ደስተኛ ትሆናል። ነገር ግን ዓላማህ በሌሎች ፍላጎቶች ላይ ከተመሠረተ ይጎዱሃል።

ልብህም ያንተው ጠላት ይሆናል። አንድ ሰው ገንዘብህን ቢወስድብህ ለገንዘብ ፍቅር ስለሌለህ አትጎዳም፤ ብትታሰርም የምትጨነቀው ስለሕሊና ነጻነት ስለሆነ ይህ ከእግዚአብሔር አይለይህም።

ቢገድሉህም እንድ ቅ/ጳውሎስ ከክርስቶስ ጋር ለመኖር ትናፍቃለህ፤ ፊልጵ 1፥22-23።

እንተን የሚያሳዝንህ ከእግዚአብሔር መለየት ብቻ ይሆናል። ምሥጋናን ፃላግህ ካደረህ በዚህ ትኖራለህ ፤ ይህን መዘንጋት ግን ከምሥጋና ሕይወት ያርቃል።

11) ከመለኮታዊ ዕቅድ ይልቅ ግላዊ ሐሳብን ማስቀደም፡-

ብዙውን ጊዜ ነገሮችን እንደራሳችን ሐሳብ ለማስተካከል ስለምንፈልግ እግዚአብሔርም ሌላ ዕቅድ ስለሰጠ ይህን እኛ ስለማንረዳ እንቆጣለን፤ እናመስግንም። እንዳንድ ጊዜ መከራን እንኳ ብንታገስ ዝም እንላለን፤ ግን በዚህ ሁሉ ልናመስግን ይገባል። የእንድ ሰው ሁኔታ አልካም ባይሆን ጸጋ እግዚአብሔር ከተለየው ግን የባለ ይሆናል። ስለዚህ እንደበደላችን ስለማይከፍለን እራሳችንን እየወቀስን ጌታን ልናመስግን ይገባል። በእርሱ ከታመንን እኛ በተወሰነው አእምሮአችን የማንረዳው መለኮታዊ ጥበብ አለ ልንል ያስፈልጋል። እንደዚህ አለማለት ግን ያንጫንጫል። ስለዚህ ዝም ብለን ግጥንን ተሰፋ እናድርግ (ሰቆ. ኤር 3፥26)።

12) ኃጢአትን መዘንጋት፡-

ኃጢአታችንን ካስታወስን እንደበደላችን ስላልከፈለን እግዚአብሔርን ልናመስግን ይገባል።

በምድር ብንቀጣም እንኳን በዘላለማዊ ቅጣት ከመቀጣት በጊዜያዊው በምድራዊው ቅጣት ተቀጥተናልና ልናመስግን ይገባል ሉቃ 16፥25።

የኃጢአታችንን አስከፊነት ከተረዳን በሕመምና በስቃይ ብንኖር እንኳን ይህ ከሚገባን ያነሰ እንደሆነ በመረዳት ምሥጋና ለአምላካችን ልናቀርብ ይገባል። መከራዎቹ ወደንስሐ እንዲመሩን በጌታ የተፈቀዱ ይሆናሉና።

13) የመከራን በረከትንና ክብርን አለማወቅ፡-

ሐዋርያው እንዳለው መከራ ልናመስግንበት የሚገባ ጉዳይ ነው፤ ሮሜ 8፥17-18.

ከሐዋርያት የበለጠ የተባለው ቅ/ ጳውሎስ 1ቆሮ 15፥10 የበለጠ ስደትንና መከራን ተቀብሏል 2ቆሮ 11፥23።

በመከራ ክብርና አክሊል ስለሰጠ እግዚአብሔር የወደዳቸውን የሚቀጣዝኑና የፍቅር መግለጫ ስለሆነ ስለዚህ ሁሉ ማመስግን ይኖርብናል። መከራን ስለእግዚአብሔር ከተቀበልክ ከልብህ አመስግንው፤

ሰለሰሙ ሐፍረትን ትቀበል ዘንድ የተገባህ ሆኑህ ተገኝተሃልና የሐዋ 5+40 እምላክህ ወደዘለዓለማዊ ሕይወት ወደሚወስደው ወደጠበበው በር ሰለሙራህ እመስግኑው 1ጴጥ 4+13, 5+10, ያዕ 1+12, ማቴ 5+12።

14) በመጨረሻም ያለንበት የተለመደ (መልካም) ነገር ምሥጋና የማያሰፈልገው ስለሚመስለን፡-

እንተ የማታመስግንባቸው ብዙ (መልካም የተለመዱ) ነገሮች አሉህ፤ ጤንነትህ፤ መጠለያ፤ ምግብ፤ እየር በተፈጥሮ ከእምላክህ የተሰጠህ ሁሉ የተለመዱ ስለሚመስሉህ ስለጤንነትህና መሠረታዊ ነገሮች መግለጻት አታመስግንም። እነዚህን ያጡ ግን ጥቅማቸውን ያውቃሉ ቢያገኝቸው እግዚአብሔርን ያመስሠዋል።

እምላኬ በኢሌክትሪክ መብራት እያዘብብ ሰላህ ቢቋረጥ የነበርክበትን ሁኔታ ታመሠግናለህ፤ ስለዚህ በሁሉ ነገር እግዚአብሔርን እመስግን ኤፌ 5+20, መዝ 33+1።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር